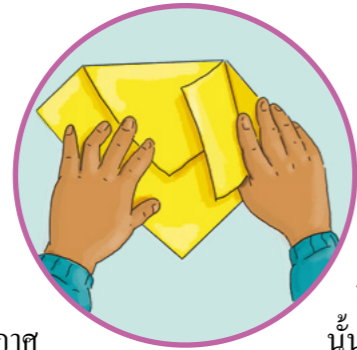

พับโอริกามิกับเพื่อนๆ

โดย มาริสซา เคนนิส

เรื่องนี้เกิดขึ้นในสหรัฐอเมริกา

“ถึงเวลาพักแล้วค่ะ!” คุณครูของอริประกาศ เพื่อนร่วมชั้นของอริต่อแถวเพื่อออกไปที่สนามเด็กเล่น แต่อริและเพื่อนๆ มักจะไปห้องสมุดกันเสมอ เพราะพวกเขาชอบยืมหนังสือและทำงานฝีมือด้วยกัน

คริสตินและเอลล่ารออยู่ที่ประตูแล้ว อริคว่าหนังสือของเธอและกระดาษปีกหนึ่ง จากนั้นเธอเดินนำลงไปที่โถงทางเดิน

“ฉันหวังว่า *The Dragon Keeper's Secret* จะกลับมาให้

ยืมได้แล้วนะ!” อริกล่าว “ฉันอยากจะยืมเล่มนั้นสักอาทิตย์นึง”

เมื่อไปถึงห้องสมุด เหล่าเด็กหญิงโบกมือให้คุณแพรงคลินซึ่งเป็นบรรณารักษ์ประจำโรงเรียน เธอมักจะทักทายเด็กๆ ด้วยรอยยิ้มที่สดใส แต่วันนี้รอยยิ้มของเธอกลับดูไม่สดใสสัก

อริขมวดคิ้วขณะที่เธอวางหนังสือลงบนโต๊ะ “คุณแพรงคลินดูเศร้าๆ ไหม?”

คริสตินยกไหล่ “เธอคงจะมีเรื่องยุ่งๆ นั่นแหละ”

“ก็เป็นไปได้” อรินั่งลงและดึงกระดาษแผ่นหนึ่งออกมา

อริและเพื่อนๆ จะช่วยคุณแพรงคลินได้อย่างไร?

เธอค่อยๆ พับแล้วใช้นิ้วโป้งกรีดรอยพับให้เรียบ

“วันนี้เราจะพับอะไรกันหรือ?” เอลล่าถาม

“ที่คั่นหนังสือเป็นไง?” อริกล่าว “มันพับง่ายมาก เดี่ยวจะทำให้ดู”

อริกำลังเรียนรู้วิธีพับโอริกามิ ซึ่งเป็นศิลปะชนิดหนึ่งของญี่ปุ่น โดยการพับกระดาษเป็นรูปต่างๆ อริรู้วิธีสร้างรูปทรงทุกรูปแบบ และเธอสอนสิ่งที่เธอเรียนรู้ให้กับเพื่อนๆ

อริแสดงให้คริสตินและเอลล่าเห็นวิธีการพับแต่ละทาบไม่นานนัก เด็กทั้งสามก็มีที่คั่นหนังสือรูปสี่เหลี่ยมเล็กๆ

“แล้วใส่เข้าไปที่มุมแบบนี้” อริเปิดหนังสือและใส่ที่คั่นหนังสือเข้าไปที่มุมของหน้ากระดาษ

“เจ๋งเลย!” คริสตินคว้ากระดาษมาอีกแผ่นหนึ่ง “ฉันอยากลองพับเองบ้าง”

ระหว่างที่พับกระดาษ ทั้งสามพูดคุยกันเกี่ยวกับหนังสือที่อ่านไปแล้วและหนังสือที่พวกเขาอยากอ่านเป็นเล่มต่อไป อริเหลือบมองคุณแพรงคลินอีกครั้ง เธอยังดูเศร้าเล็กน้อย

ไม่นานคุณแพรงคลินมาที่โต๊ะของพวกเขา “สวัสดีค่ะเด็กๆ” เธอวางหนังสือไว้บนโต๊ะ นั่นหนังสือ *Dragon Keeper!* “นี่สำหรับหนูนะ อริ ฉันรู้ว่าหนูรออ่านอยู่”

“ขอบคุณนะคะ!” อริหยิบหนังสือขึ้นมา คุณแพรงคลินถอนหายใจ “วันนี้มีคนงัดรถของฉัน หนังสือและเพลงของฉันถูกขโมยไปหมดเลย”

“แย่จังเลยค่ะ!” คริสตินกล่าว คุณแพรงคลินส่งรอยยิ้มที่ดูเศร้าให้พวกเขา “อย่าคิดมากนะคะ มันเป็นแค่สิ่งของ หาเอาใหม่ก็ได้ หนูดีใจนะที่ไม่มีใครได้รับบาดเจ็บ”

อริมองดูคุณแพรงคลินเดินจากไป “ฉันหวังว่าเราจะช่วยอะไรได้บ้าง” เอลล่ากล่าว

อริมองดูที่คั่นหนังสือโอริกามิ

ในมือของเธอ “บางทีเราอาจจะช่วยได้!”

“เช่นอะไรหรือ?” คริสตินถาม

อริยิ้มกว้าง “มาบ้านฉันหลังเลิกเรียนสิ ฉันนึกอะไรออกแล้ว”

วันต่อมา อริ คริสติน และเอลล่าไปที่ห้องสมุดในช่วงพักเหมือนเช่นเคย แต่คราวนี้พวกเขาไม่ได้นำหนังสือมาอย่างเดียวเท่านั้น พวกเขาบางอย่างพิเศษไว้ให้คุณแพรงคลินด้วย

“เราทำสิ่งนี้ให้คุณค่ะ!” อริมอบกระเป๋าให้คุณแพรงคลิน “เรารู้ว่าเราไม่สามารถหาของมาแทนของที่ถูขโมยไปได้ทั้งหมด แต่เราคิดว่าสิ่งเหล่านี้อาจช่วยให้คุณรู้สึกดีขึ้น”

คุณแพรงคลินมองเข้าไปในกระเป๋า ในกระเป๋านั้นเต็มไปด้วยโอริกามิ ทั้งที่คั่นหนังสือ ปลา หัวใจ ผีเสื้อ เธอยิ้มกว้าง

“สวยมากๆ เลย! ขอบใจมากนะคะ” เธอดึงกระดาษโอริกามิชิ้นหนึ่งออกมาจากกระเป๋า ซึ่งเป็นหนังสือเล่มเล็กๆ

“ฉันจะใช้สมุดบันทึกเล่มนี้นี้เพื่อเขียนความคิดเล็กๆ น้อยๆ ที่มีความสุขทั้งหมดของฉันลงไป!”

อริยิ้มตอบ เธอสามารถทำสิ่งดีๆ ให้กับผู้อื่นได้เสมอ ด้วยการพับกระดาษที่ละแผ่น ●

“ขอบคุณนะคะ!” อริหยิบหนังสือขึ้นมา

คุณแพรงคลินถอนหายใจ “วันนี้มีคนงัดรถของฉัน หนังสือและเพลงของฉันถูกขโมยไปหมดเลย”

“แย่จังเลยค่ะ!” คริสตินกล่าว

คุณแพรงคลินส่งรอยยิ้มที่ดูเศร้าให้พวกเขา “อย่าคิดมากนะคะ มันเป็นแค่สิ่งของ หาเอาใหม่ก็ได้ หนูดีใจนะที่ไม่มีใครได้รับบาดเจ็บ”

อริมองดูคุณแพรงคลินเดินจากไป

“ฉันหวังว่าเราจะช่วยอะไรได้บ้าง” เอลล่ากล่าว

พลิกหน้ากระดาษเพื่อพับโอริกามิของท่านเอง!

ภาพประกอบโดย ไบรอัน มาร์คิน